

trænge til Ændring, ikke mindst naar man gaar over til at udvide Lovens Rammer i den Grad, som her er Tale om. Jeg fulgte altsaa dette Udvalgs Indstilling og forelagde det Lovforslag, Udvalget havde udarbejdet. Men under Udvalgsbehandlingen i Landstinget er samtlige Udvalgets Medlemmer blevet enige om, at i Stedet for at bruge det Forslag om en særlig Lov paa dette Omraade, som var forelagt af Landbrugsministeriet, skulde man kalde det Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Vands Afledning og Afbenyttelse af 28. Maj 1880. At gaa den Vej var ogsaa under Overvejelse i Ministeriet, da Forslaget blev udarbejdet, men naar jeg for mit Vedkommende ikke fulgte det Raad, der var givet os i Andragendet fra Lolland, var det, fordi jeg var noget tilbøjelig til at mene, at naar man kom til et Forslag til Lov om Tillæg til den nuværende Vandafledningslov, var der al Udsigt til, at der ved Forhandlingen om et saadant Tillæg vilde blive taget for mange andre Spørgsmaal med, og det kunde føre til, at der ikke blev vedtaget nogen Lov i dette Aar. Da jeg nu for mit Vedkommende mente, det var nødvendigt, at en saadan Lov saa hurtigt som muligt blev gennemført, tiltraadte jeg det Forslag, Landstinget havde opstillet, og saaledes foreligger Forslaget altsaa nu. Det, man har opnaaet derved, er, at man ved dette Lovforslag fremmer Vandafledningen paa en Maade, som jeg tror er forstandig og rigtig i Øjeblikket, og at man bibeholder de gamle Former for, hvordan den skal iværksættes og praktiseres i Henhold til den bestaaende Vandafledningslov, som alle i Kommunerne jo er godt kendte med. Jeg har derfor tiltraadt dette Forslag og tror, at ved at give Loven denne Form opnaar man det, man vil opnaa, nemlig at give Lejlighed til, at disse Interessentskaber kan dannes, at denne Afvanding paa kunstig Vis kan etableres, hvor man ønsker det, og at man bruger den Form baade for Indkaldelse til Møder og for Landvæsenkommissioner og Overlandvæsenkommissioner, som Folk i Forvejen er kendt med.

Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa anbefale Lovforslaget til baade velvilig og hurtig Behandling. Jeg skal tilføje, at jeg vil henstille, at Lovforslaget, hvis det er muligt, føres igennem dette høje Ting uden Udvalgsbehandling. Som Lovforslaget her er forment, tror jeg, der ikke kan være synderlig delte Meninger hverken om Enkelthederne eller om Helheden, men at det rammer det, som skal

rammes, naar man i det hele taget vil fortsætte i den bestaaende Vandafledningslovs Spor.

Hegelund-Lange: Det glæder mig, at den højtærede Landbrugsminister har tiltraadt Lovforslaget i den det af Landstinget givne Affattelse, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale, at vi vedtager det saaledes. Ligeledes kan jeg tiltræde Ministerens Opfordring til at fremme Lovforslaget uden Udvalgsbehandling. Jeg kan meget vel give Ministeren Ret i, at det kan være i høj Grad ønskeligt i en nær Fremtid at faa hele den gamle Vandsynslov taget op til Revision, og at der i saa Fald kan blive mange andre Spørgsmaal end det i det foreliggende Lovforslag løste, som vil trænge sig paa. Men jeg tror, at vi ved dette lille Lovforslag naar at fjerne adskillige Hindringer, som i Øjeblikket træder i Vejen for den bedst mulige Udnyttelse af vore Landbrugsarealer. Den højtærede Minister nævnedes de sydlige Øer som Egne, der særlig havde givet Anledning til Spørgsmaalets Optagelse. Jeg skal gøre opmærksom paa, at f. Eks. i min Valgkreds findes der ved Kysing Fjord et meget stort Areal, 165 ha, udmærket Dyndjord, som i Øjeblikket paa Grund af vor uheldige Vandsynslov ikke kan naa til en blot nogenlunde god Udnyttelse. Dette Forhold vil kunne afhjælpes gennem dette Lovforslag, og det er selvfølgelig ogsaa en Grund til, at jeg for mit Vedkommende med stor Glæde ser paa Lovforslagets hurtigst mulige Fremme.

N. P. Nielsen: Ogsaa jeg kan tiltræde Lovforslaget, som det foreligger, dog ikke uden visse Betæneligheder. I det oprindelige, af Ministeren fremsatte Lovforslag var der adskilligt, som jeg synes, det havde været heldigt at naa frem til. Imidlertid maa jeg erkende, at der ogsaa ved det nu foreliggende Lovforslag kan opnaas betydelige Resultater. Det er en Kendsgerning, at der rundt om i vort Land ligger betydelige Arealer, som kunde udnyttes langt bedre, naar der var tilstrækkeligt Afløb for Vandet. Jeg har selv Lejlighed til at se saadanne Forhold. Den almindelige Mening er, at Amager har megen frugtbar Jord, men paa Amagers Vestkyst findes der ogsaa meget daarlig Jord, netop fordi man desværre ikke kan enes om at faa Vandet bortledet. Det samme Forhold gør sig gældende ved Kysten langs Køge Bugt, hvor Jorderne ogsaa er meget lave, og hvor man ikke uden